

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 766/2018
03.07.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Рајка Петричића, Тање Петричић и Никше Црногорца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 894/2016 од 10.10.2017. године и Вишег суда у Шапцу Кж 125/18 од 22.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.07.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Рајка Петричића, Тање Петричић и Никше Црногорца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 894/2016 од 10.10.2017. године и Вишег суда у Шапцу Кж 125/18 од 22.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 894/2016 од 10.10.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужан да плати суду у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу ББ плати износ од 81.230,00 динара, а да на име трошкова паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Истом пресудом приватни тужилац ББ обавезан је да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, а да на име таксе на тужбу и пресуду плати суду износ од 1.960,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а такође је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом окривљени ББ на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 125/18 од 22.03.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног – пуномоћника приватног тужиоца АА, Рајка Петричића и усвајањем жалбе браниоца окривљеног – пуномоћника приватног тужиоца АА, Станислава Јоцковића укинута је пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 894/2016 од 10.10.2017. године и то само у ослобађајућем делу и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка у целини, док је жалба браниоца окривљеног – пуномоћника приватног тужиоца АА, адвоката Рајка Петричића у преосталом делу одбијена као неоснована, а пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 894/2016 од 10.10.2017. године у неукинутом делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Рајко Петричић, Тања Петричић и Никша Црногорац, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев правно основан, те да побијане пресуде преиначи у погледу одлуке о постојању кривичне одговорности окривљеног АА, тако што ће према истоме одбити оптужбу, односно тако што ће побијане пресуде укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење, или пак другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Рајка Петричића, Тање Петричић и Никше Црногорца, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају браниоци окривљеног у захтеву као разлог подношења истога само су формално означили да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указао због чега сматрају да је кривични закон повређен, односно да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело,

док су у образложењу захтева навели да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио предметно кривично дело на начин представљен изреком правноснажне пресуде које доказе суд у осталом није ценио сходно одредби члана 16. ЗКП, већ је указао да саслушани сведоци ВВ, ГГ и ДД нису потврдили да су чули речи: "који си ти мени ..., ниси ти мој ниво" понављајући те речи три пута у малом простору површине 16м² у угоститељском објекту "ЂЂ" у ..., из чега произилази да су сви могли јасно да чују шта је ко рекао критичном приликом.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у погледу извршења кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Рајка Петричића, Тање Петричић и Никше Црногорца, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.